

Nazwa Wydziału	Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Bliskiego i Dalekiego Wschodu
Nazwa modułu kształcenia	<i>Sztuka Azji Południowo-Wschodniej</i>
Język kształcenia	Polski
Cele kształcenia	Wiedza o funkcjonowaniu wytworów kultury, a zwłaszcza sztuk plastycznych, w historii Azji Południowo-Wschodniej.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	<p>EK1: Student/ka zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury społeczeństw Azji Południowo-Wschodniej.</p> <p>EK2: Student/ka ma świadomość kompleksowej natury dziedzictwa kulturowego Azji Południowo-Wschodniej w różnych jego wytworach.</p> <p>EK3: Student/ka rozpoznaje wytwory kultur Azji Południowo-Wschodniej i interpretuje je szczególnie w oparciu o kluczowe systemy normatywne konkretnych kultur.</p> <p>EK4: Student/ka ma wiadomość znaczenia wartości kulturowych w Azji i godności człowieka na różnych poziomach rzeczywistości społecznej.</p>
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	<p>EK1, EK2, EK3, EK4</p> <p>Zaliczenie pisemne w formie testu pytań otwartych.</p>
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Rok studiów	II
Semestr	II
Forma studiów	Studia stacjonarne
Imię nazwisko osoby/ osób prowadzących moduł	Dr Joanna Wasilewska
Imię i nazwisko osoby egzaminującej bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	Nie dotyczy
Sposób realizacji	Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w module przewidziane są takie zajęcia	30 godz.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	4 ECTS
Bilans punktów ECTS	<p>Udział w zajęciach, godz. 30</p> <p>Przygotowanie do zajęć: godz. 60</p> <p>Przygotowanie do egzaminu: godz. 30</p> <p>Razem godz. 120 (4 ECTS)</p>
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład, prezentacja – slajdy
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	<p>Warunkiem zaliczenia kursu jest: pozytywne zdanie testu końcowego – pytania otwarte.</p> <p>Dopuszczenie do egzaminu na podstawie obecności na zajęciach.</p> <p>Dopuszczalna jedna nieobecność nieusprawiedliwiona.</p>
Treści modułu kształcenia	<p>WIETNAM</p> <ul style="list-style-type: none"> - tło historyczne, wczesne poczucie odrębności - najstarsze zabytki: Dong Son, brąz - ceramika - architektura buddyjska – pagody, wpływy chińskie; architektura i snycerka dinh; specyfika, stosunek do krajobrazu - rzeźba buddyjska, ikonografia - późna architektura, epoka Nguyenów

- sztuka zdobnicza: meblarstwo, inkrustacje, laka; tradycje rzemieślnicze, ich żywotność dziś
- Ecole de Beaux-Arts i wpływ zachodni w XX w., opera i inne przykłady architektury kolonialnej
- przejście władzy przez komunistów, propagandowa rola sztuki, budowanie poprzez nią wizerunku kraju dla odbiorcy wewnętrznego i obcego
- od lat 90. rynek sztuki, jej popularność i konsekwencje
- sztuka ludowa: drzeworyty
- ao dai
- polscy artyści w Wietnamie

KULTURY HINDUISTYCZNE I BUDDYJSKIE POD WPLYWEM INDI
Przyjmowanie wpływów indyjskich wraz z obiema religiami w pierwszych wiekach n.e. Rozwój architektury wg wzorów indyjskich, ale zawsze ze specyfiką lokalną.

- Monowie
- Czampa
- Khmerowie – okres klasyczny, Angkor Wat, Bayon
- Jawa; Bali jako relikty kultur hinduistycznych żywy do dziś

CHIŃCZYCY

- migracja, ich pozycja w społeczeństwach SEA
- importy, ceramika dostosowana do różnych rynków, jej rola w regionie – handel międzynarodowy, wymiana kulturowa
- Peranakan i inne grupy; laka na Sumatrze, hafty i batik Pasisir, paciorki w Cieśninach (Singapur, Penang, Malakka), biżuteria, meblarstwo; styl życia, adaptacja elementów zachodnich w XX w.
- sztuka efemeryczna, ofiary dla zmarłych

TAJLANDIA

- dominacja sztuki religijnej buddyzmu: architektura, ikonografia wizerunków Buddy, ich ewolucja
- wpływy europejskie, eklektyzm XIX-XX w. (w tym tajski neogotyck)
- mecenat królewski
- współczesny „orientalizm uwewnętrzniony”, design egzotycznych spa, meble kolonialne, sztuka turystyczna itp.

BIRMA / MJANMA

- sztuka buddyjska
- laka
- trudności z datowaniem

LAOS

Buddyzm jako dominanta, specyfika świątyń.

ZŁOTY TRÓJKĄT

Grupy w każdym z państw narodowych uważane za marginalne, późno osiadłe na tym terenie. Rejon pograniczny i zarazem ponadgraniczny. Kultura oralna, performatywne formy sztuki: muzyka, narracja, w formie materialnej tekstylna.

INDONEZJA

- architektura i rzeźba dawna: Borobudur, także jako źródło ikonograficzne okresu średniojawajskiego: Prambanan itp.
- wpływ islamu, odejście od realistycznego przedstawiania figury, elementy kaligrafii arabskiej, adaptacja do miejscowych realiów, np. Minangkabau
- specyfika Bali, kontynuacja hinduizmu, wpływy europejskie w XX w., artyści europejscy, obustronne inspiracje, „szkoły” lokalne, balijskie art deco, sztuka turystyczna
- malarstwo XX w., jego uwarunkowanie polityczne
- formy wayangu, przy okazji gamelan i taniec
- tkaniny i strój: sztuka stosowana w życiu
- polityczny projekt stworzenia jednolitego wizerunku artystycznego Indonezji, z dominacją post-dworskich kultur Jawy, Bali, Sumatry; także aspekty promocyjno-turystyczne
- tradycje lokalne: Sulawesi, Kalimantan, Batakowie na Sumatrze itd.
- obecność tej sztuki w kolekcjach europejskich i świadomości

	<p>SINGAPUR - architektura kolonialna, miasto synkretyczne</p> <p>TEATR I TANIEC W KULTURZE REGIONU Silne i bogate tradycje sztuk performatywnych. Eposy indyjskie, a zwłaszcza Ramajana jako wspólne dziedzictwo podlegające lokalnym interpretacjom: Indonezja, Tajlandia, Kambodża. Odrębny charakter teatru wietnamskiego oraz w obrębie diaspory chińskiej.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Literatura podstawowa: <i>South-East Asia. Studies in Art, Cultural Heritage and Artistic Relations with Europe</i>, ed. by Izabela Kopania, Warszawa – Toruń 2012</p> <p>Literatura uzupełniająca: <i>Sztuka Indonezji. Ciągłość, zmiana, inspiracje</i>, red. naukowa Rafał Beszterda, Renata Lesner-Szwarc, Maria Szymanska-Ilnata, Toruń 2017</p>